

PASSIONARIA STOICESCU

PLUSFIINȚA

Poeme

eLiteratura

A fost tradusă în limbile engleză, rusă, belarusă, polonă, greacă, albaneză, spaniolă.

Pasiuni: muzică (vocală și muzicuță), dans, grafică, pictură. Unele din copertile cărților sale sau ale scriitorilor traduși sunt creație proprie: „Interogativul consecvent” (poeme și caligrame), Editura Cartea Românească, București, 1995, „Doamna Bonsai”, editura Călăuza, Deva, 2013, Czeslaw Milosz (poet polonez, premiat Nobel), „Podul de catifea”, editura Art, București, 2012.

CUPRINS

- 5 *Notă biobibliografică*

LUCRUL VIU

- 13 *Plânsoare de zodie*
15 *Alta*
17 *Corespondența*
19 *Atingerea*
22 *Poetul*
24 *Întâlnirea*
27 *Copacul-clepsidră*
29 *Idem*
32 *Către sus*
34 *Pălăria*

- 36 *Cerneluri*
- 38 *CRF1*
- 40 *Cutii*
- 43 *S.O.S. – gropi !*
- 46 *Lucrul viu*
- 49 *În solda lui Guttenberg*
- 52 *Fatum*
- 54 *Noroi*
- 56 *O mireasă cărunță*
- 59 *Culorile nopții spre zi*
- 61 *Prețul neprețuit*

ȘAPTE POEME DESPRE

- 65 *Despre caii verzi*
- 69 *Despre mângâiere și dans*
- 72 *Despre negru*
- 73 *Despre văzutele nevăzute*

- 75 *Despre frică și iubire*
- 78 *Despre reclamă*
- 80 *Despre mult prea târziu*

VOCEA DIN OFF

- 83 *Legitimația*
- 85 *Primăvara asta*
- 87 *Mâine*
- 89 *În apărarea copacului*
- 91 *Cu istoria ce-i?*
- 93 *Cântec de circuit*
- 95 *La ghenă*
- 97 *Fum*
- 98 *Profesia*
- 99 *Vocea din off*
- 101 *Poem contemporan*
- 103 *Praful și pulberea*

- 105 *Cu N de la Noapte*
- 107 *Somnul*
- 110 *Seninul tulbure*
- 112 *Picioaroange*
- 113 *Droguri*
- 115 *Sorti*
- 117 *Portret din memorie*
- 118 *Biblică*
- 119 *Mama, eu ȘI J.G. Frazer*
- 121 *Vraiștea ordonată*
- 122 *Repere critice (selectiv)*

LUCRUL VIU

PLÂNSOARE DE ZODIE

*Primăvară cu cald și cu frig,
cu vânt și cu praf în ochii miopi,
vânzolind sub falsă ninsoare
caișii albiți de tineri
arătându-și sexul nevinovat
din petale de floare,
primăvară cu semnul țărânii,
că toate-ale prafului sunt,
zodie a Taurului și-a trudei
de-a fi victorios chiar și cărunț,*

*arenele-s pline și însetate
de tremurul morții din copite,
de tremurul vieții din picioare...
Numai că întărâtarea,
străpunsul înfuriatei jivine –
puternicul Taur ce moare,
răspunde în mine!*

*Și fițele îngâmfatului matador
jucând flacăra roșului nebunește
înfiptul săgeților lui,
mult răbdător sufletul meu le primește...*

*Dar nu-i de ajuns: cei ce privesc
și-au plătit măcelul să-l știe
și urlă durerea din bucurie
că omul e fiară și fiara-n curând va muri,
sunt tot eu , cu vâzul meu lacom
de-o viață, de-o zi,
trăind nelumește extazul și graba
acestei victorii din lupta degeaba...*

ALTA

*Recitind propriile poeme:
femeia care mă îngădui a fi
se teme...*

*Scrisul meu atestă dovada,
umblu pe urmele alteia
ca polițistul uimit
de cât de vicleană e prada.*

*Sunt și nu sunt eu
ba fericită, ba disperată,
altcineva scrie cu scrisul meu,
când zăcând ignorat,
când izbucnind în afară
ca gestul ploii de vară
ce lasă mireasmă de fulger
și gust de praf înmuiat.*

În fiece carte
sentimente-junghere
mă hăcuiesc înroșindu-și prăselele
cu imnuri de viață
și plânsuri de moarte
despre iubire în iadul aproape,
despre trădare în raiul departe,
un fel de coborât în fântână
să văd în plină zi stelele...

Da, le zăresc,
da, mă văd:
o alta mă locuiește,
pe alta o dă afară din suflet gândul,
o alta-mi ruginește suflarea,
o alta-mi învolutează marea,
o alta-mi ucide cuvântul,
o alta-l învie,
o alta suie zidiri din ruine...

Scriu, scriu
sau o alta mă scrie,
să aflu odată cine...

CORESPONDENȚA

Nu-l cunosc
sau poate-l cunosc,
îmi trimite pe mail o fotografie
cu un gândac plimbându-se
pe o ramă de ochelari
și se iscălește Gregor Samsa...
Ce nebunie!

Îi răspund contrariată
că nici eu nu-l cunosc pe Dumnezeu,
deși doresc din tot sufletul meu...
„Și ce amestec are aici Cel de Sus?”
întreabă în aerul virtual
Samsa cel ireal

„Acest gândac vine
probabil de la gând
și e kafkian ca tot ce-i al humii –

*se plimbă pe rama ochelarilor
Dumnezeului Poeziei
inconștient de traseu,
dar nu zărește/ nu poate zări
ce văd într-adevăr
ochii Dumnezeului Dumnezeu
– Cel Neaflat –
ar orbi imediat,
între fericire și durere ar orbi
intrând în tagma poeților lumii”...*

ATINGEREA

*Aceea dintâi
a fost de lumină
repovestită în Capela Sixtină
și-abia târziu proverbul
„Îi dai un deget, el îți ia o mână”
a-ngăduit atingerea păgână...*

*După ieșirea din tainița smârcului
a urmat boaba sfârcului
cu petala gurii
în toată grădina nemăsurii;
„rai” s-a întors pe dos
sub păcatul de jar
și-a rămas „iar”
iar și iar bun de ucis, de furat,
de păcătuit, de trădat...*